

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžo/9/2016
Identifikačné číslo spisu: 2014200104
Dátum vydania rozhodnutia: 26.04.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Kováčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:2014200104.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: S.. Y. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. č. XXXX/XXX, 851 01 Bratislava, zastúpeného advokátkou JUDr. Martou Huttovou, Bezekova č. 13, 841 02 Bratislava, korešpondenčná adresa: P.O.BOX 55, 840 02 Bratislava 42 proti žalovanej: Obec Cerová, 906 33 Cerová č. 104, zastúpenej advokátom Mgr. Štefanom Balážom, Hviezdoslavova 473, 905 01 Senica o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. j. 395/13 zo dňa 29. októbra 2013 o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/21/2014-132 zo dňa 10. decembra 2015 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 14S/21/2014-132 zo dňa 10. decembra 2015 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Uznesením č. k. 14S/21/2014-132 zo dňa 10. decembra 2015 Krajský súd v Trnave zastavil konanie podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), nakoľko dospel k záveru, že rozhodnutie žalovanej č.j. 395/13 zo dňa 29. októbra 2013 bolo žalobcovi doručené dňa 18.09.2015. Vzhľadom k tomu, že žaloba bola v predmetnej veci (krajskému) súdu doručená dňa 12.02.2014, bolo podľa názoru krajského súdu potrebné považovať ju za predčasne podanú, nakoľko podľa ust. § 250b ods. 1 O.s.p. žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom ho žiadal zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Uviedol, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu považuje za vecne nesprávne, pretože bolo vydané v rozpore s § 250b ods. 1, 2 a 3 O.s.p. Okrem tejto vecnej nesprávnosti rozhodnutia namietal tiež to, že je aj nedostatočne odôvodnené. Tiež namietal, že krajský súd sa dôsledne neriadil ustanovením § 250b O.s.p. Z napadnutého uznesenia sa nedá zistiť, z akých dôvodov krajský

súd na predmetnú vec neaplikoval § 250b ods. 2 O.s.p., keď takýto postup vyplýval nielen z obsahu žaloby, ktorú žalobca krajskému súdu doručil dňa 12. februára 2014, ale aj z uznesenia, ktoré krajský súd vydal dňa 13. júla 2015 pod č.k. 14S/21/2014-119. Ďalej sa v odvolaní uvádza, že žalobou z 11. februára 2014 sa žalobca v predmetnom konaní domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovanej s tým, že pred týmto preskúmaním žiadal krajský súd, aby uložil žalovanej rozhodnutie mu doručiť, keďže mu ho dovtedy ako účastníkovi správneho konania žalovaná nedoručila. V žalobe uviedol, že po doručení rozhodnutia a predložení administratívneho spisu zo strany žalovanej žiadal následne krajský súd, aby vo veci konal a rozhodol podľa § 250j ods. 2 O.s.p. tak, že rozhodnutie žalovanej zruší a vráti jej vec na ďalšie konanie. Krajský súd uznesením zo dňa 13. júla 2015 pod č.k. 14S/21/2014-119, ktoré predchádzalo napadnutému rozhodnutiu, uložil žalovanej, aby žalobcovi do vlastných rúk v lehote 10 dní od právoplatnosti uznesenia doručila rozhodnutie č. 395/13 zo dňa 29. októbra 2013. Po tomto pokyne krajského súdu bolo žalobcovi predmetné rozhodnutie doručené a obsahovalo poučenie, že proti nemu nie je možné podať riadny opravný prostriedok a je preskúmateľné súdom. Z uvedeného vyplýva, že krajský súd, keďže proti rozhodnutiu žalovanej nebolo možné podať riadny opravný prostriedok, mal postupovať podľa § 250b ods. 2 O.s.p., t.j. mal preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovanej a postup, ktorý tomuto rozhodnutiu z jej strany predchádzal a nie konanie zastaviť. Žalobca ďalej v odvolaní krajskému súdu vytýkal, že svoj postup a následne napadnuté rozhodnutie, pri ktorom sa odvolal na ustanovenie § 250b ods. 1 O.s.p. ani riadne neodôvodnil. Nevysvetlil, prečo sa odvolal na toto ustanovenie a neodvolal sa na odsek 2 tohto ustanovenia, respektíve prečo nebolo možné tento odsek aplikovať na predmetnú vec. Tiež krajský súd nevysvetlil, že ak bol toho názoru, že žaloba bola predčasne podaná, prečo konanie nezastavil už pri svojom skoršom rozhodnutí t. j. uznesením zo dňa 13. júla 2015 č. k. 14S/21/2014-119, ktorým krajský súd nariadil rozhodnutie žalovanej doručiť mu ako účastníkovi správneho konania. Napokon žalobca namietal napadnuté rozhodnutie krajského súdu aj preto, že konanie bolo zastavené podľa § 250d ods. 3 O.s.p., hoci nebol splnený ani jeden zákonný dôvod na aplikáciu tohto ustanovenia. V danej veci nejde ani o jeden z explicitne uvedených prípadov v § 250d ods. 3 O.s.p. Preto napadnutým rozhodnutím krajského súdu, pri ktorom došlo k nesprávnej aplikácii § 250d ods. 3 O.s.p. na predmetnú vec, bolo porušené základné právo žalobcu na súdnu ochranu, ktoré mu zaručuje v článku 46 ods. 1 a 2 Ústava Slovenskej republiky.

Dňom 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len SSP) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Podanou žalobou sa žalobca domáhal, aby krajský súd postupoval podľa § 250b ods. 2, 3 a 4 O.s.p. a uložil žalovanej doručiť žalobcovi rozhodnutie z 29. októbra 2013 č. j. 395/13, ktoré mu žalovaná odmietala doručiť, hoci sa ho rozhodnutie týka, pretože je vlastníkom rodinného domu, na ktorom bolo po 62 rokoch určené nové súpisné číslo 71 namiesto pôvodného súpisného čísla 69. Po doručení uvedeného rozhodnutia a predložení administratívneho spisu zo strany žalovanej žiadal žalobca v žalobe krajský súd, aby podľa § 250j ods. 2 O.s.p. vydal rozsudok, ktorým rozhodnutie žalovanej zruší a vec jej vráti na ďalšie konanie.

Ustanovenie § 250b ods. 2, 3 a 4 O.s.p., aplikácie ktorého sa domáha žalobca upravovalo:

(2) Ak žalobu podá niekto, kto tvrdí, že mu rozhodnutie správneho orgánu nebolo doručené, hoci sa s ním ako s účastníkom konania malo konať, súd overí správnosť tohto tvrdenia a uloží správnomu orgánu doručiť tomuto účastníkovi správne rozhodnutie a podľa okolností odloží jeho vykonateľnosť. Týmto stanoviskom súdu je správny orgán viazaný. Po uskutočnenom doručení predloží správny orgán

spisy súdu na rozhodnutie o žalobe. Ak sa v rámci správneho konania po vykonaní pokynu súdu na doručenie správneho rozhodnutia začne konanie o opravnom prostriedku, správny orgán o tom súd bez zbytočného odkladu upovedomí.

(3) Súd postupuje podľa odseku 2, len ak od vydania rozhodnutia, ktoré nebolo žalobcovi doručené, neuplynula lehota troch rokov.

(4) Ak správny orgán nedodrží súdom určenú lehotu na doručenie správneho rozhodnutia alebo ak vec nepredloží súdu na konanie ani po opakovanej výzve, súd môže rozhodnúť o uložení pokuty správnemu orgánu až do 1 640 eur, a to aj opakovane. Proti rozhodnutiu o uložení pokuty je prípustné odvolanie.

Uvedené ustanovenie priamo predpokladalo, že po tom, čo bude rozhodnutie správneho orgánu doručené „opomenutému“ účastníkovi a nadobudne právoplatnosť, súd bude v konaní pokračovať a rozhodne o podanej žalobe.

V ustanovení § 250d ods. 3 O.s.p. boli dôvody zastavenia konania uvedené taxatívne ((3) Súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť - k nim treba ešte priradiť nezaplatenie súdneho poplatku podľa zákona o súdnych poplatkoch). „Predčasné“ podanie žaloby sa medzi nimi nenachádza.

Ako vyplýva z uvedeného, krajský súd nesprávne právne posúdil splnenie podmienky konania, ktorou bola včasnosť (predčasnosť) podania žaloby a svojím rozhodnutím odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/21/2014-132 zo dňa 10. decembra 2015 podľa § 221 ods. 1 písm. f) v spojení s § 250ja ods. 3 druhá veta a § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí o veci rozhodne krajský súd aj o trovách (celého súdneho preskúmacieho) konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.